

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἐλληνικὴ ἐπιγραφὴ Κερκύρας τοῦ 1228. Τὸ ὑπὸ ἀριθμὸν
36 σύμμικτον ἀποτελούμενον ἐκ σελ. 16ων πέντε γεγραμμένων ἐπὶ τῇ:
μῆτρᾳ ὄψεως χάρχεται: ὡς ἀκολούθως:

Albert Martin Inscription grecque de Corcyre de 1228
(*Mélanges d'archeol. et d'histoire* σ. 380—385 κάτωθεν ἐκάστης
σελ. 16ος γράμματος μετάφρασις).

1. Ο παντερώτατος μητροπολίτης κερκύρας καὶ τῆ βασιλεία μου
τῷ μώμενος διὰ τὴν αυτοῦ ἀρετὴν

2. ὁ χωριός γεωργίος προσελθὼν τη βασιλεία μου ἐνεφάνισεν αὐτή
τὰ τη ἐκκλησία

3. αὐτοῦ ἀποτεθῆμένα ἔγγραφα διάφορα δικαιώματα ἡγουν δικια
τελευτᾷ δὲ

39. μηνὶ Ιουνίῳ τημερα πρώτῃ ἔτει στψλστ'

†† Θεόδωρος εν Χριστῷ τῷ θεῷ πε

40στος έξοιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ρωμαίων κοινηγὸς ὁ δούκας.

Πρόκειται διφθαλμοφανῶς περὶ τῆς ἐπὶ λ. θου, εύρισκομένου ἄλλοτε
ἐν τῷ ἐν Βενετίᾳ μουσείῳ τοῦ γέρουσιαστοῦ Ἰακώβου Νάνη, ἐπιγρα-
φῆς, τῆς ἐκδοθείσης τὸ πρώτον ὑπὸ Biasi ἐν *Monumenta graeca
et latina ex museo il cœquitis et senatoris Jacobi Nani i Veneti
Romæ 1787* σ. 209—232, εἰτα δὲ ὑπὸ τοῦ Ignazio Guidi ἐν τῷ
Bullettino della commissione archeologica comunale di Roma
Οκτ—Δεκεμ. 1881 καὶ τέλος ὑπὸ τοῦ Alb. Martin ἐν τοῖς *Mé-
langes d'archeologie et d'histoire* 2 (1882) σ. 379—389 ὑπὸ
τῆς ἐπιγραφῆς *Inscription grecque de Corcyre de 1228.* Ἡ
ὑπὸ τοῦ Martin ἐκδοσις τῆς ἐπιγραφῆς ἔχει ἀντιγραφὴ ἐν τῷ ἀνο-
τέρῳ συμμίκτῳ.

— Ἀθηναϊκὰ σημειώματα ἐκ τοῦ κώδιου graec. Lips. I.
4, 66. Ἐπιστολὴ ἐκ Λειψίας ἀνευ ὑπογραφῆς περιέχουσα τὰ ἀκό-
λουθα:

Cod. graec. I, 4, 66

Ἐν φύλ. ἦν τὰ ἔξης τρίχις στημένωματα ἐν γέρει δυσανέγνωστα
|. ἔτους στροφος ὄμολογει τω | σύνης! δι μαν-
δράς. ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ II. . . . Θω | μάν | τὸν ριζηγὸν ἀσπρα ἔκα-
τὸν ἀπὸ χρέος ἐποῦ τοῦ ἔχρεώστη; ἀπὸ εἰλαῖαν ὄμολογει (sic) δὲ καὶ
ε τα | απα: | θωμα: δι ριζηγός. ὅτι χρεοστή πρὸς τὸν τίρημένον μαν-

δράν ἔτερα ἀσπρα $\frac{118}{στή}$ (204 σύχι στη' == 1008, ὡς νομίζω) καὶ ἔλαιον . . . ὅκτω (ἐν συνεχείᾳ δι' ἐρυθρᾶς μελάνης) ἵερὲ μιχαήλ (;) δ ἀγγελάρχης καὶ ἱερωμνήμων (sic) παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν δύο μερῶν ἔγραψα τάνωθεν.

Σημ. Ισως εἰς τὸν Μιχαὴλ Ἀγγελάρχην τοῦτον ἀναφέρεται τὸ ἐν φύλλῳ 109α σημείωμα

† Εκημήθη ἐν κυρίῳ ὡς τὰ πάντα καλὸς μιχαὴλ ὡς ἀγγελάρχης εμηνὴ (sic) νοῦ (sic) (== Ιουλίῳ;) εἰς τὰς ζ' ἐτ [ῶν;] λὰ

2. Η ψα ἐνταῦθα ἔχει ἀποκοπὴ διὰ τοῦτο τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἐλλείπουσι.

| Θ | μιαστήριον τοῦ ἀγίου ἀγιασθὲν ὑπὸ τῆς γάριτος τοῦ παναγίου καὶ ἕρωποιοῦ (πνεύματος διαγεγραμμένον) [κ] αἱ τελεταρχικοῦ πνεύματος εὐλογηθὲν καὶ ἱερουργηθὲν παρὰ τοῦ (παναγιωτάτου διαγεγραμμένον) πανιερωτάτου μητροπολίτου | Α | θηγῶν κυροῦ ὑπερτίμου καὶ ἔξαρχον πάσης Ἑλλάδος κυροῦ ἔτους 'στρ'

3. † Ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ιειρεὺς (sic) ἀθανάσιος δ ἀγγελάρχης καὶ προτοψάλτης τῶν Ἀθηνῶν ἐν μηνὶ δεκαπέντε (sic) (== Ιουλίῳ) δέκα (== δέκα;) καὶ ἔθαπτη τὸ σώμα αὐτοῦ τὸ ἐπωνομαζόμενον μεντέλη. αἰωνία ἡ μνήμη Ζ' ϕ (== 7000)

Σημ. Τὸ γράμμα μετὰ τὸ Ζ πρέπει νὰ εἴναι: ἡ μ' ἦ ϕ. Κλίνω νὰ δεχθῶ ὅτι είναι μᾶλλον ω, δτε πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἐλλείπει ἡ ὑπογεγραμμένη.

Χρονολογίας Βασιλείου Μακεδόνος. 'Ἶτε ὑπ' ἀριθμὸν 34 σύμικτων ἀποτελούμενον ἔξι ἐνὸς φύλλου χάρτου γεγραμμένου ἐπὶ τῇ μιᾷ; δψεως περιέχει τὸ ἀκόλουθον πρόχειρον σημείωμα ὑπὸ τῇ ἐπιγραφῇ Zur Chronologie von Basilius Macedo» (πρᾶλ. καὶ Σπ. Λάζαρος, Ἰστορία τῆς Ἑλλάδος τόμ. Δ' σ. 193 ἔ).

«Ἐν τῷ συμπισθῷ Ἀντιγόνου διαχρίνεται τὸ πρώτον καταβαλὼν τὸν Βούλγαρον. 'Ἄλλ' δ 'Αντιγόνος ἡτο δομέστικος τῶν' σχολῶν, ἐπειτα δὲ πρότερον δομέστικος ἡτο δ Μανουὴλ, καὶ ἐπειτα δ Ηετρωνῖς, τοῦτον πιθανώτατα, θανόντα βραχὺ μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ Ὁμαρ τῷ 862, διεδέχθη. "Ωστε περὶ τὸ 862 νικᾷ δ Βασίλειος τὸν Βούλγαρον καὶ μετ αὐτὸν εἰς στράτορα καὶ πιωτοστράτορα. Ταῦτα λοιπὸν κείνται μεταξὺ τοῦ 862 καὶ 865, δτε παρακοιμώμενος μετὰ τὴν κουράν τοῦ πιρακοιμωμένου Δαμιανοῦ. Συσχέτισον μετάβασιν μετὰ Θεοφιλίτζη εἰς Ιλάτρας καὶ γέννησιν καὶ ἡλικίαν του, ἀφ' οὗ μεμαρτυρημένον ὅτι εἶχοσι πενταετής ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Νεούτικος καὶ ἐπτά-

γούρος δὲν γίδύνατο νὰ καλῆται φατὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Ἀπριλίου, ἢν εἰ-
χει ἔλθει, ὡς δὲ Ηαπαρρηγόπουλος διισχυρίζεται, τῷ ΑἰΓΑΙῳ.

'Ἐν τῇ ὥρᾳ πρὸς τὰ ἀριστερὰ σημειωῦνται τὰ ἔξτις.'

«Ο Συμεὼν (655 Βέννης) τὸν λέγει καὶ ἐτῶν, ζετεῖ λίγεν εἰς τὴν
Κωνσταντινούπολιν καὶ ἔγεινε τὸ ἐπεισόδιον τὸ ι' ἔτος τῆς βασιλείας
Θεοδώρας ἦτοι 854

25

829 »

Χρυσόβουλλον Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Τὸ ὑπὸ ἀριθμὸν 55
σύμπικτον ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς φύλλου χάρτου γεγραμμένου ἐπὶ^{τῆς μιᾶς} δψεως περιέχει τὸ ἀκόλουθον ἀντίγραφον ἀκεφάλου γρυσ-
θούλλου τοῦ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ. Τὸ χρυσόβουλλον ἀντίκει τῷ Καπε-
τανάκῃ, ὡς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἐκ τοῦ ὄνόματος «Καπετανάκη»
τοῦ γεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Λάμπρου δι' ἐρυθρᾶς μολυβδίδης. 'Ιδοι τὸ
ἀντίγραφον:

« διὸ παρεγγυώμεθα καὶ πάντας ἔξασφαλιζόμεθα
ἀπὸ τῶν κατὰ κατεροὺς σακελλαρίων (;) γεπ: (=) καὶ
στρατιωτικῶν λογοθετῶν τῶν ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σακελλίου τοῦ βεστια-
ρίου οἰκονόμων τῶν εὐαγῶν οἰκιων τῶν ἐπὶ τῶν οἰκε. ακῶν καὶ τῶν
ἐφόρων τῶν βασιλικῶν κουρατόρων ἔκδικων γηροτρόφων, ὁρφανο-
τρόφων τῶν ἐπὶ τοῦ θείου ἡμῶν ταμείου καὶ τοῦ φύσκου (;) κουρατό-
ρατόρων τοῦ οἴκου του Ἐλευθερίου καὶ τῶν Μαγγάνων οἰκιστικῶν (:)
καὶ τῶν ὑπὸ αὐτοὺς ἀπάντων (;) νοταρίων λογαριαστῶν λατουάρην (:)
βισιλικῶν νοταρίων καὶ νοταρίων τοῦ μηδένα τῶν ἀπάντων ἐν οἷς
δήποτε χρύνψις ἔχειν ἀθετεῖν μερικῶς ἢ καθ' δλοκληρίαν τὸν παρόντα
εὐτελῆ χρύσαρχουλλον λόγον τὰς βισιλείας μου κατὰ τὸν Ἀπρίλιον
μῆνα τῆς ἐνδεκάτης ἰնδικτιῶνος τοῦ στφῆς ἔτους ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέ-
τερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόσδηλητον ὑπεσημήνατο κράτος.

† Ἀλέξιος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ
Π'ωμαίων δὲ Κομνηνός»

Ἐπιστολαὶ τοῦ μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας Φιλαρέτου.
Ο. I. A. Πρρχαρλόης γράψων πρὸς τὸν Λάμπρον ἐκ Τραπεζούντος
τῇ 24 Ιουνίου 1900 μεταξὺ ἀλλων ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα: «'Ιν τῇ
βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐνταῦθα κ. Γεωργίου Δομνηνοῦ, ἀνήκοντος εἰς τὴν
Ισαρικῶς γνωστὴν οἰκογένειαν τῶν Δομνηνῶν, ὑπάρχει γειρόγραφον
τῶν ἀρχῶν τοῦ ἡδη λήγοντος αἰῶνος περιέχον σελίδας 228, σχήματος
μεγάλου 8ου 'Ἐν αὐτῷ περιέχονται πρὸς τοῖς ἀλλοῖς ἀντίγραφα πολ-
λῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μητροπολίτου Ουγγροβλαχίας Φιλαρέτου (ἐκλε-
γέντος τῷ 1792) πρὸς διαφόρους μητροπολίτας, πατριάρχας καὶ ἀρ-
χιεράτες καὶ ἀπαντήσεις τούτων κ.τ.λ. Φιλογνεταὶ λοιπάν. διτὶ τὸ γειρ-

γραφών είνε κῶδις τῆς μητροπόλεως Ούγγροβλαχίας ἢ ἀντίγραφον τοῦ κάτικος αὐτῆς. περιήλθε δὲ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς οἰκογενείας τῶν Δομηνηγῶν, καθὼς ὑποθέτει: δικαίως, Γεώργιος Δομηνηγός, διὰ τοῦ θείου αὐτῶν Γερασίμου² Δομηνηγοῦ, βοστικὸς ἀποσταλεῖς ἐντεῦθεν εἰς Βλαχίαν τῷ 1805 ἐγένετο μητροπολίτης Σερδίας κ.τ.λ. καὶ ἀπέθανεν ἐν Κωνσταντινουπόλει: ὡς μητροπολίτης Ἐφέσου. Ἡ δὲ βιβλιοθήκη τῆς οἰκογενείας ἀνήκει εἰς τὸν πάππον του Γεώργιον Δομηνηγόν τὸν Χατζῆ³ Ιωάννην Δομηνηγόν, τὸν καὶ Πουτπεύταν».

Λευκόπετρα. Ἔξ έπιστολῆς γραφείσης πρὸς τὸν Λάμπρον ἐξ Ἀργους τῇ 28 Ιανουαρίου 1894 ἀκοσπῶμεν τὰ ἔτης «Ἐξηκολούθησα ἐξευνῶν περὶ τῆς πολυθρυλήτου Λευκόπετρας. Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε πληροφορίας μου πιθανώτατα ἐπατήσαμεν εἰς τὰ ἴχνη της. Ἐχεῖνος δὲ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ χωρίου Ἐξαμπλίων ἀμφιθεατρικὸς πετρώδης τόπος, ὃν εἶδομεν, ὁ κοινῶς λεγόμενος Λιθοκοπιός, ἔξαγει, ὡς ἔμαθον, πέτραν λευκοτάτην, ἥτις εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τῆς Κορινθίας χώρας εὑρηται. Ἡ ἔξακριθωσις αὐτὴ, εἶνε, νομίζω, σπουδαία, διότι ὅπως λέγεται ἀσπρόχωρα, τὸ μέρος, διπόθεν ἔξαγεται ἀσπρεν χῶμα, ἔστω καὶ μὴ λευκὸν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, οὕτως ἡδύνατο νὰ λέγηται λευκόπετρα τὸ μέρος, διπόθεν ἔξηγετο λευκὴ πέτρα, ὅπερ κάλλιστα ἡδύνατο νὰ ἦνε λατομεῖον. Ἐπειτα τὸ σηματικότερον ἔχει τὴν πέτραν ἐν αὐτῷ ἢ τὴν ἔννοιάν της. Ἐκ τῆς θέσεως δὲ αὐτῆς πιθανὸν νὰ ὠνομάσθῃ τὸ πᾶλα: εἰς τοὺς χρόνους ἵδιως τοῦ Αὐρηλίου Βίκτωρος καὶ ἡ κύκλω χώρα Λευκόπετρα χωρὶς νὰ ἐπηρεάζῃ τὸ σημεῖον καὶ ἡ ὑπαρξίας πλησίου ἐκεῖ ἐνὸς ἢ δύο ἄλλων πετρώνων, οἵτινες ἡδύναντο νὰ ἀποτελοῦν μέρος τῆς περιφερείας Λευκοπέτρας».